

Πρώτη φορά στο θέατρο

Η Ελευθερία, ένα δεκάχρονο κορίτσι, ζει με τους γονείς της και τα δίδυμα αδέρφια της στο Μαρούσι. Το τελευταίο καλοκαίρι πριν από τον πόλεμο του 1940, ο κύριος Μαρσέλ με τον ανιψιό του τον Μπενουά ήρθαν να μείνουν στο πάνω πάτωμα του σπιτιού τους. Τα παιδιά έγιναν αχώριστοι φίλοι. Σ' αυτή την ιστορία, ο κύριος Μαρσέλ, η Ελευθερία και ο Μπενουά πηγαίνουν στο θέατρο.

Δεν έσκαγα για το φουστάνι μου, γιατί δε σκεφτόμουνά τίποτ' άλλο από το θέατρο. Όταν όμως κατέβηκαν ο κύριος Μαρσέλ με τον Μπενουά για να με πάρουν και τους είδα ντυμένους και τους δυο με μπλε σακάκια και παπιγιόν -μάλιστα, φορούσε κι ο Μπενουά παπιγιόν! -, ένιωσα πολύ άσχημα μέσα στο άσπρο μου φουστανάκι με το σημάδι στο στρίφωμα.

Τα δίδυμα βάλανε τα γέλια όταν είδαν τον Μπενουά με παπιγιόν.

- Βρε Μπενουδάκο, σαν τζιτζιφιόγκος μοιάζεις.
- Τι θα πει τζιτζιφιόγκος; με ρώτησε ο Μπενουά.
- Πολύ κομψός, απάντησα κι έριξα μια κακιά ματιά στ' αδέρφια μου.

Πήραμε το τρένο και μετά ένα τραμ για να φτάσουμε στο θέατρο. Στη διαδρομή, ο κύριος Μαρσέλ μας εξηγούσε ότι θα πάμε στο Ηρώδειον και θα δούμε την Αντιγόνη. Όχι, δεν ήταν η Αντιγόνη του Ηρώδη. Ηρώδειον λεγότανε το θέατρο που πηγαίναμε. Την Αντιγόνη την έγραψε ο αρχαίος Σοφοκλής.

Ο κύριος Μαρσέλ έδειξε τις προσκλήσεις στον κύριο που στεκόταν στην είσοδο και, δεν κατάλαβα γιατί, του είπε πως είμαστε Γάλλοι. Όταν αργότερα τον ρώτησα γιατί το είπε, μου απάντησε πως φοβήθηκε μήπως δεν άφηναν εμένα και τον Μπενουά να περάσουμε, επειδή ήμαστε παιδιά. Όταν είχαμε πια καθίσει στις θέσεις μας πρόσεξα πως σ' όλο το θέατρο δεν υπήρχε κανένα άλλο παιδί εκτός από μας.

Είχαμε φτάσει αρκετά νωρίς και το θέατρο ήταν σχεδόν άδειο. Φανταζόμουν πως θα είχε ψάθινες καρέκλες, όπως η «Τιτάνια» του Μαρουσιού. Μα αυτό είχε μαρμάρινα καθίσματα ως επάνω επάνω. Στην πρώτη σειρά, τα καθίσματα είχανε πλάτη και μοιάζανε με θρόνο. Μια γυναίκα με μπλε ποδιά πήρε τις προσκλήσεις μας και μας είπε να την ακολουθήσουμε. Αυτή μπροστά κι εμείς ξοπίσω ανεβαίναμε τα μαρμάρινα σκαλοπάτια. Είχαμε ανέβει αρκετά και τότε στάθηκε και μας έδειξε τη σειρά που έπρεπε να καθίσουμε. Φοβήθηκα πως δε θ' ακούγαμε τόσο ψηλά που ήμαστε, ο κύριος Μαρσέλ όμως είπε πως τα παλιά χρόνια ξέρανε και φτιάχνανε τα θέατρα έτσι που ν' ακούνε όλοι όπου κι αν κάθονται.

Σιγά σιγά το θέατρο άρχισε να γεμίζει και τότε χαρήκαμε με τον Μπενουά που καθόμασταν ψηλά, γιατί ήταν πολύ διασκεδαστικό να βλέπουμε τον κόσμο που έμπαινε. Πολλοί περνούσαν μπροστά από την πρώτη σειρά και χαιρετούσαν αυτούς που είχαν καθίσει εκεί. Ο κύριος Μαρσέλ μάς είπε πως αυτοί είναι οι επίσημοι. Σηκωθήκαμε με τον Μπενουά όρθιοι να δούμε πιο καλά τους επισήμους. Μοιάζανε σαν όλο τον κόσμο κι απορούσα πώς τους ξεχώριζαν.

Τα φώτα χαμήλωσαν, έσβησαν κι ακούστηκε ένας ήχος που έμοιαζε με καμπάνα αλλά δεν ήταν καμπάνα. Χτύπησε τρεις φορές.

— Αρχίζει, ψιθύρισε ο κύριος Μαρσέλ.

Άλκη Ζέη, *Η μοβ ομπρέλα*, εκδ. Πατάκη, Αθήνα, 1995 (διασκευή)

1. Υπογραμμίστε τη σωστή απάντηση που είναι μία κάθε φορά.

α. Η Ελευθερία ένιωσε άσχημα, γιατί...

1. άργησε να ετοιμαστεί για το θέατρο.
2. το στρίψωμα του φορέματός της ήταν ξηλωμένο.
3. την κορόιδευαν τα αδέρφια της για το φόρεμα που φορούσε.
4. ο Μπενουά και ο κύριος Μαρσέλ ήταν καλύτερα ντυμένοι από την ίδια.

β. Για ποιο λόγο η Ελευθερία «έριξε μια κακιά ματιά στ' αδέρφια της»; Γιατί...

1. είπαν τον Μπενουά κομψό.
2. δεν ήταν κομψά ντυμένα.
3. ειρωνεύτηκαν τον Μπενουά για το πολύ επίσημο ντύσιμό του.
4. ειρωνεύτηκαν τον Μπενουά για το πρόχειρο ντύσιμό του.

γ. Τι αντίκρισε η Ελευθερία όταν μπήκε στο θέατρο;

1. Ψάθινα καθίσματα ως επάνω.
2. Μαρμάρινα καθίσματα με πλάτη ως επάνω.
3. Μαρμάρινους θρόνους ως επάνω.
4. Μαρμάρινα καθίσματα ως επάνω.

δ. Η Ελευθερία...

1. χάρηκε που κάθισαν τόσο ψηλά και έβλεπαν τον κόσμο που έμπαινε.
2. φοβήθηκε ότι δεν θα έβλεπε τους επισήμους.
3. στενοχωρήθηκε που κάθισαν τόσο ψηλά και δεν άκουγαν.
4. χάρηκε που μπόρεσε να χαιρετήσει τους επισήμους.

3. Αν στο παρακάτω κείμενο συμπληρώσετε τα ρήματα που είναι στις παρενθέσεις σε χρόνο **υπερσυντέλικο** θα διαβάσετε τι έγινε όταν τελείωσε η θεατρική παράσταση.

Ο κόσμος (σκηώνομαι) όρθιος και χειροκροτούσε με όλη του τη δύναμη. Οι ηθοποιοί (βγαίνω) όλοι στη σκηνή και χαιρετούσαν τους θεατές. (αρχίζω) να κατεβαίνουμε τα σκαλιά, όταν χάσαμε τον κύριο Μαρσέλ. Όταν φτάσαμε στην έξοδο του θεάτρου, περιμέναμε και σε λίγο ήρθε κι αυτός.

— Νομίσαμε ότι (φεύγω) χωρίς εμάς, του είπε ο Μπενουά.

— Κι εγώ σας έχασα, νόμισα ότι (μένω) πίσω για να πάρετε αυτόγραφα από τους ηθοποιούς.

Μέσα στο τρένο, με το οποίο επιστρέψαμε στο σπίτι μας, πήρα το πρόγραμμα που μου (δίνω) ο κύριος Μαρσέλ κι άρχισα να το διαβάζω δυνατά στον Μπενουά.

4. Ο Μπενουά και ο κύριος Μαρσέλ κατάγονται από τη Γαλλία. Στην τάξη σας υπάρχουν μαθητές που κατάγονται από άλλες χώρες. Ζητήστε από αυτούς τους συμμαθητές σας να σας πουν ποιες είναι οι αντίστοιχες λέξεις στη γλώσσα τους.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ			
Ηθοποιός			
Θέατρο			
Παράσταση			
Σκηνοθέτης			
Θεατής			

5. Αντιγράψτε τις τρεις τελευταίες γραμμές του κειμένου για να θυμηθείτε τι ακριβώς έγινε λίγο πριν ξεκινήσει η παράσταση.

.....

.....

.....